

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 16 februari 2023 met nummer

in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

vertegenwoordigd door advocaat , met
woonplaatskeuze te

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
Regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Justitie en
Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

vertegenwoordigd door advocaat , met
woonplaatskeuze te

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 3 juni 2022 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 28 april 2022 met nummer , waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 4.325 euro wegens schending van artikel 5.4.9, §1 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM) en van artikel 4.3.2.1 van besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: VLAREM II). Er wordt haar met name verweten dat ze de voorwaarden voor de indirecte lozing van bedrijfsafvalwater in het grondwater heeft geschonden doordat de emissiegrenswaarden voor de parameters ammonium, lood en PAK's zijn overschreden.

II. Rechtspleging

Verwerende partij legt het administratief dossier neer en dient een antwoordnota in.
Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 17 november 2022. Advocaat *loco* advocaat voert het woord voor verzoekende partij. Advocaat *loco* advocaat voert het woord voor verwerende partij.

III. Feiten

1.

Op 13 september 2017 begeeft de toezichthouder van de afdeling Handhaving van het departement Omgeving (hierna: verbalisant) zich ambtshalve naar de klasse 1-inrichting van verzoekende partij te en stelt er het volgende vast:

“ ...

Voorgeschiedenis

19/03/08 Vergunning voor lozing van verontreinigd hemelwater in grondwater (rubriek 52)

...

10/05/11 PV (referentienummer) voor het overschrijden van de lozingsnormen voor fenolen, pH max, nitriet en lood. Het bedrijf werd aangemaand (zie bijlage 1) alle mogelijke maatregelen te nemen om aan de lozingsnormen te voldoen en een saneringsplan voor te leggen voor 1 juni 2011.

...

23/09/14 Besluit van de afdeling Milieuhandhaving, Milieuschade en Crisisbeheer om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen inzake het proces-verbaal met referentie . Het besluit heeft als referentie

20/11/14 Besluit van de bestendige deputatie waarbij een vergunning voor de lozing van verontreinigd hemelwater (=bedrijfsafvalwater) in grondwater (rubriek 52) werd geweigerd. Reden van de weigering was het ontbreken van analyseresultaten in aanvraagdossier.

14/01/15 Inspectie ter plaatse waarbij werd vastgesteld dat het bedrijfsafvalwater nog steeds onrechtstreeks geloosd werd in het grondwater. Het bedrijf deelde mee dat er in de eerste helft van januari een staal genomen werd van het bedrijfsafvalwater dat geloosd wordt in het grondwater. Het bedrijf werd gevraagd de afdeling milieu-inspectie te informeren, o.a. over de analyseresultaten en de acties die op basis hiervan genomen zouden worden (zie bijlage 2).

02/03/17 email waarbij gevraagd wordt naar de analyseresultaten van het staal genomen eerste helft van januari 2015 (zie bijlage 3).

30/03/17 ontvangt mijn collega een email van de nieuwe milieucoördinator waarin wordt meegedeeld dat er een nieuwe staalname voorzien wordt (zie bijlage 4).

10/07/17 email waarin gevraagd werd of het klopt dat er sinds de weigering van de lozingsvergunning geen enkele stap werd ondernomen om de illegale toestand te regulariseren (zie bijl. 4)

03/08/17 ontvangst van een email van waarin hij laat weten dat er onmiddellijk opdracht gegeven werd om een staal te nemen van het geloosde hemelwater. Staalname wordt voorzien in week 33 (zie bijlage 5).

28/11/17 ontvangst van de analyseresultaten van het tegenstaal en het staal genomen in opdracht van het bedrijf op 22/08/17.

...

Vaststellingen

Op 13 september 2017 bemonsterde ik omstreeks 15:15 het op dat ogenblik in de bezinkput van het bedrijf aanwezig bedrijfsafvalwater. Het bedrijfsafvalwater wordt indirect geloosd in grondwater. De staalname werd uitgevoerd aan het wateroppervlak en er werd geen slib in suspensie gebracht. Het staal bedoeld voor een eventuele tegenanalyse werd onmiddellijk na de bemonstering overhandigd aan , medewerkster van het bedrijf . Zij kopieerde bij de in ontvangst-name van het tegenstaal onmiddellijk het verslag van monsterneming en meting alsook de analyse-opdracht - bijlage 1).

Op basis van het rapport – bijlage 2) dat opgemaakt werd door laboratorium – dat de analyses van voornoemd afvalwaterstaal uitvoerde – stel ik op 24 november 2017 het hiernavolgende vast: ... De gehalten ammonium, lood totaal en PAK's zijn boven de norm. Dit is een milieumisdrijf.

Op 27 november 2017 deed ik navraag naar de resultaten van het tegenstaal. Op 28 november 2017 ontving ik de resultaten (bijlage 3). Van het tegenstaal is er geen enkel analyseresultaat dat overeenkomst met onze analyse. Sommige zijn beduidend hoger (nitraat, chloriden), de meesten zijn aanzienlijk lager (ammonium, sulfaten, ijzer, PAK's, zink).

Verder stel ik het volgende vast:

- Voor ammonium en nitriet werd de houdbaarheid overschreden.
- Op het analyse verslag staat nergens het referentienummer van het staal (zijnde vermeld.
- Evenmin staat er vermeld of het staal al dan niet in verzegeld toestand aan het labo werd overhandigd.

Gelet op deze 3 punten kan ik besluiten dat het een onvoldoende betrouwbaar analyserapport betreft en dien ik er geen rekening mee te houden.

...”

Deze vaststellingen worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nr. van 24 november 2017, dat op 30 november 2017 wordt afgesloten (hierna: PV) en op dezelfde datum wordt verstuurd aan de procureur des Konings en aan verzoekende partij met een aangetekende brief met ontvangstbewijs.

Verzoekende partij wordt naar aanleiding hiervan op 30 november 2017 onder meer aangemaand om alle nodige maatregelen te nemen in functie van de naleving van de geldende lozingsnormen en een onderzoek in te stellen naar de reden van de vastgestelde schending hiervan.

2.

Op 13 december 2018 ontvangt de gewestelijke entiteit AMMC de melding van de procureur des Konings van 8 december 2017 dat het milieumisdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

3.

Op 4 januari 2018 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om eventueel een alternatieve bestuurlijke geldboete en een voordeelontneming op te leggen. Ze nodigt verzoekende partij daarbij uit om haar schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, terwijl deze ook de mogelijkheid krijgt om inzage te vragen in het administratief dossier.

Verzoekende partij bezorgt geen schriftelijk verweer en verzoekt niet om te worden gehoord.

4.

Op 21 maart 2022 vraagt de gewestelijke entiteit aan de verbalisant bijkomende inlichtingen en met name of er sinds het PV bij verzoekende partij nog controles zijn uitgevoerd op het bedrijfsafvalwater dat indirect in het grondwater wordt geloosd en wat de resultaten hiervan waren. De verbalisant antwoordt op 25 april 2022 dat er naar aanleiding van een nieuwe controle op 18 oktober 2018 enkel is vastgesteld dat het bedrijfsafvalwater nog altijd indirect in het grondwater wordt geloosd, maar dat er geen nieuwe bemonstering van het geloosde bedrijfsafvalwater gebeurde.

5.

Op 28 april 2022 legt de gewestelijke entiteit een geldboete op, waarvan verzoekende partij met een aangetekende brief van 5 mei 2022 in kennis wordt gesteld. Dat is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij voert de schending aan van het redelijkheids-, het evenredigheids-, het vertrouwens-, het zorgvuldigheids- en het 'fair-play' beginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Ze verwijt de gewestelijke entiteit in essentie dat deze in de bestreden beslissing ten onrechte abstractie maakt van de feitelijke context met betrekking tot haar bedrijventerrein en van de patstelling waarin ze zich hierdoor bevindt en waardoor ze sinds enkele jaren geen stappen onderneemt in functie van de naleving van de voorwaarden voor de indirecte lozing van bedrijfsafvalwater in het grondwater, zodat de bestreden beslissing niet is genomen met kennis van zaken. Ze stelt met name dat de Vlaamse regering op het ogenblik van de vaststellingen en de aanmaning door de verbalisant beoogde om het bedrijventerrein waarop ze is gevestigd en dat is gelegen in _____, in uitvoering van het masterplan voor de nationaal park, finaal om te vormen naar natuurgebied door de uitdoving en herlokalisatie van de aanwezige bedrijven en de sanering van het gebied. Ze wijst daarbij op de opstart van het complex project _____ ' bij beslissing van de Vlaamse regering van 14 oktober 2016, in functie van de ontwikkeling van het wettelijk, financieel en procedureel kader dat de uitdoving van het industriegebied _____ vooropstelt en de omvorming tot natuur mogelijk maakt, en ook op de start in 2016 van de opmaak van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan _____ ' waarbij voor het bedrijventerrein een bewarend deelplan wordt voorzien. Ze stelt dat ze hierdoor een afwachtende houding aannam en geen grote onroerende investeringen in riolerings-, slibvanger- en afwateringswerken deed om tegemoet te komen aan de aanmaning en om gelijkaardige milieumisdrijven te vermijden omdat haar exploitatie op termijn toch moest verhuizen en het bedrijfsterrein zou worden gesaneerd. Ze stelt dat ook de gewestelijke entiteit na de opstart van de boeteprocedure op 4 januari 2018 geen verdere stappen ondernam en niet aandrang om gevolg te geven aan de aanmaning. Ze wijst op de

vaststelling dat de Vlaamse regering haar beleid met betrekking tot het bedrijventerrein ondertussen wijzigde door de stopzetting op 4 juni 2021 van het complex project en het lopende planproces van het GRUP en de start van een nieuw geïntegreerd planproces op gewestelijk niveau, waarbij ze echter nog altijd op korte termijn moet herlokaliseren. Ze meent dat er in het licht van deze context niet kan worden verlangd dat ze alsnog aanzienlijke investeringen doet en dat er haar ten onrechte een disproportioneel hoge bestuurlijke geldboete wordt opgelegd. Ze stelt dat ze zich 'terecht slachtoffer voelt van deze chaos en van 180° veranderende beleidsbeslissingen'.

Ze stelt dat er in de bestreden beslissing 'evenmin deugdelijk wordt verduidelijkt en aannemelijk gemaakt hoe men tot het boetebedrag is gekomen'.

2.

Verwerende partij betwist het middel. Ze merkt op dat verzoekende partij in het kader van de bestuurlijke boeteprocedure geen schriftelijk verweer indiende en ook niet vroeg om te worden gehoord, zodat ze de gewestelijke entiteit bezwaarlijk kan verwijten dat ze kennelijk onredelijk handelde door geen rekening te houden met de betreffende '(wel zeer) bijzondere' omstandigheden in het licht van de planningsproces, waarnaar ze verwijst in haar verzoekschrift. Ze stelt dat verzoekende partij ook niet aannemelijk maakt dat de gewestelijke entiteit het rechtmatig vertrouwen heeft gewekt dat de planningscontext mee bepalend zou zijn voor de bestuurlijke boeteprocedure en onredelijk heeft gehandeld. Ze wijst daarbij op de vaststelling dat er in de bestreden beslissing rekening wordt gehouden met de concrete situatie van verzoekende partij en met name haar beperkte financiële draagkracht en het lange tijdsverloop van de boeteprocedure. Ze stelt dat de planologische context van het bedrijfsterrein van verzoekende partij geen reden vormt om abstractie te maken van de ernst van de feiten. Ze merkt daarbij op dat verzoekende partij al sinds de weigering van de omgevingsvergunning voor het indirect lozen van bedrijfsafvalwater in grondwater via een koolwaterstofafscheider met coaslescentiefilter en bezinkingsputten op 20 november 2014 in overtreding is, zodat het milieumisdrijf op het ogenblik van de vaststellingen door de verbalisant al drie jaar gaande was en ondertussen al 8 jaar in stand wordt gehouden. Ze stelt dat het uitdoofscenario voor het bedrijventerrein, waardoor investeringen om zich te conformeren aan de milieuregelgeving nutteloos zouden zijn, geen geldige reden vormt om deze regelgeving naast zich neer te leggen, in de rand waarvan ze wijst op de ernst van de feiten en met name de schadelijkheid van de geloosde stoffen voor het leefmilieu. Ze stelt dat ook de eventuele (bodem)sanering van het bedrijventerrein geen vrijgeleide vormt om de bodem en het grondwater te blijven verontreinigen omdat bodemsanering curatief is en nooit dezelfde bescherming kan bieden als het vermijden van bodemverontreiniging. Ze verwijt

verzoekende partij dat deze doelbewust een milieumisdrijf in professioneel verband heeft gepleegd en daarbij een financiële afweging heeft gemaakt tussen het risico van bestuurlijke handhaving en de kost van de noodzakelijke investeringen.

Ze stelt dat de bestreden beslissing redelijk en evenredig is in het licht van het doel om het leefmilieu en de gezondheid van de burgers te beschermen. Ze wijst daarbij op de vaststelling dat verzoekende partij al eerder is beboet voor gelijkaardige feiten, zodat ze wel degelijk dient te worden gemotiveerd om zich in regel te stellen, te meer ze een klasse 1-inrichting exploiteert.

3.

Verzoekende partij volhardt in haar wederantwoordnota in hoofddorde in de argumentatie in haar verzoekschrift. Ze herhaalt dat haar in het licht van het uitdoofbeleid van de Vlaamse regering met betrekking tot het bedrijventerrein niet kan worden verweten dat ze de vereiste zware investeringen om te voldoen aan de milieuregelgeving heeft uitgesteld omdat ze op termijn toch moet herlokaliseren, terwijl deze handelswijze door verwerende partij ook niet is betwist. Ze betwist dat de vaststelling dat ze sinds 20 november 2014 niet langer beschikt over een milieuvergunning voor het indirect lozen van bedrijfsafvalwater in grondwater via een koolwaterstofafscheider met coalescentiefilter en bezinkingsputten impliceert dat het milieumisdrijf waarop de bestreden beslissing betrekking heeft op het ogenblik van de vaststellingen door de verbalisant al drie jaar gaande was en sindsdien al 8 jaar in stand wordt gehouden omdat niet blijkt dat de betreffende parameters ook voor en na de staalname op 30 november 2017 werden overschreden.

Ze betwist het verweer dat de bestreden beslissing redelijk en evenredig is in het licht van het doel om het leefmilieu en de gezondheid van de burgers te beschermen omdat de gewestelijke entiteit in de periode tussen het PV en de bestreden beslissing gedurende 1.610 dagen niets heeft ondernomen, waarna ze na de stopzetting van het complex project in 2021 plots alsnog 'overhaast' een bestuurlijke boete oplegt. Ze wijst op de vaststelling dat de bestreden beslissing voortvloeit uit de analyse van slechts één staal bedrijfsafvalwater waaruit blijkt dat bepaalde waarden zijn overschreden, zodat haar in het licht van de toekomstige sanering van het bedrijventerrein niet kan worden verweten dat ze heeft geprofiteerd van een gedoogbeleid.

Beoordeling door het College

A. Eerste onderdeel: de toerekenbaarheid van het milieumisdrijf

1.

De gewestelijke entiteit kan een alternatieve bestuurlijke geldboete opleggen voor gedragingen die strijdig zijn met de milieuvorschriften in artikel 16.1.1, lid 1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM) en die naargelang de keuze van de procureur des Konings ook strafrechtelijk kunnen worden bestraft overeenkomstig de artikelen 16.6.1, 16.6.2, 16.6.3, 16.6.3bis, 16.6.3ter, 16.6.3quater, 16.6.3quinqües, 16.6.3sexies en 16.6.3septies DABM (artikel 16.4.27, lid 2 DABM en 16.1.2, 2° DABM). Elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de gehandhaafde regelgeving is in beginsel strafbaar (artikel 16.6.1, §1 DABM), zodat opzet niet noodzakelijk is vereist. De geldboete kan enkel worden opgelegd aan de 'overtreder', hetzij degene die een milieumisdrijf pleegt of die opdracht geeft om handelingen te stellen die een milieumisdrijf uitmaken (artikel 16.4.25, lid 1 DABM). De kwalificatie van de feiten als een milieumisdrijf en de toerekenbaarheid hiervan aan verzoekende partij als overtreder vormt dus de grondslag voor de bevoegdheid van de gewestelijke entiteit om haar een geldboete op te leggen en raakt de openbare orde. Het College dient dit dan ook desnoods ambtshalve te onderzoeken, waarbij de rechten van verdediging moeten worden gewaarborgd.

Een bestuurlijke geldboete is een punitieve sanctie, waarbij de bewijslast van het milieumisdrijf en de overtreder berust bij de gewestelijke entiteit. Het bewijs van de feiten en het daderschap kan met het oog op bestuurlijke beboeting, naar analogie met de bewijsvoering in strafzaken, in beginsel met alle middelen van recht worden geleverd. De principieel vrije bewijsvoering betekent dat dit bewijs onder meer kan worden geleverd door een geheel van samenhangende feitelijke vaststellingen, die éénsluitend eenzelfde persoon als pleger van een milieumisdrijf aanduiden. De beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, en het vermoeden van onschuld zoals onder meer bepaald in artikel 6, lid 2 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, omringen de bewijslevering met waarborgen op procedureel en inhoudelijk vlak.

2.

De gewestelijke entiteit overweegt in de bestreden beslissing onder de titel 'de toerekenbaarheid aan de overtreder' het volgende:

"Vermoedelijke overtreder exploiteert een inrichting voor aannemingswerken te
... Vermoedelijke overtreder beschikt hiertoe over een
milieuvergunning klasse 1 ... van 20 november 2014. In deze milieuvergunning werd aan

vermoedelijke overtreder onder meer de vergunning geweigerd voor rubriek 52.2.2 van bijlage 1 bij VLAREM II voor het indirect lozen van maximaal 33 m³/h, 99 m³/dag en 1.000 m³/jaar bedrijfsafvalwater in grondwater via een koolwaterstofafscheider met coaslescentiefilter en bezinkingsputten. Het bedrijfsafvalwater bestaat uit het mogelijks verontreinigd hemelwater afkomstig van de verharde zones ter hoogte van de tussentijdse opslagplaatsen voor uitgegraven bodem, van de opslagzone, van de breek-, zeef- en sorteer/behandelingszone voor puin en gronden en van de wasplaats.

Overeenkomstig artikel 5.4.9, §1 DABM is de exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit verplicht de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden na te leven.

Verbalisant begaf zich op 13 september 2017 naar de inrichting van vermoedelijke overtreder. Ter plekke stelde verbalisant vast dat er in de bezinkput bedrijfsafvalwater aanwezig was dat nog steeds indirect geloosd werd in grondwater. Hieruit blijkt dat vermoedelijke overtreder, ondanks de weigering, nog steeds een inrichting overeenkomstig rubriek 52.2.2 van bijlage 1 bij VLAREM II exploiteerde op 13 september 2017.

Artikel 4.3.2.1 van VLAREM II stelt dat onverminderd de bijzondere voorwaarden die in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit kunnen worden opgelegd, onder meer de volgende voorwaarden van toepassing zijn op de indirecte lozing van bedrijfsafvalwater in grondwater, zoals vermeld in de subrubrieken 52.1.1, 2°, en 52.2, 2°, van de indelingslijst:

- met betrekking tot de afgevoerde afvalwaters gelden voor de respectievelijk parameters als emissiegrenswaarden, de richtwaarden als bedoeld in artikel 2.4.1.1, deze emissiegrenswaarden zijn absolute waarden die op elk ogenblik moeten worden nageleefd;
- in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit kunnen in functie van de milieukwaliteitsnormen, vastgesteld in artikel 2.4.1.1 en 2.4.2.1, strengere emissiegrenswaarden worden vastgesteld;
- in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit kunnen daarenboven beperkingen worden opgelegd met betrekking tot de maximum debieten die per uur, per dag, per maand of per jaar naar de besterfput, vermeld in punt 3°, mogen worden afgevoerd.

Vermoedelijke overtreder beschikte niet over een omgevingsmilieuvergunning waarin strengere emissiegrenswaarden werden vastgesteld dan de milieukwaliteitsnormen. Artikel 2.4.1.1 van VLAREM II stelt dat als milieukwaliteitsnormen voor de beoordeling van de chemische toestand van grondwater de minst strenge van de volgende richtwaarden gelden:

- de grondwaterkwaliteitsnormen, vermeld in artikel 1 van bijlage 2.4.1.;
- de achtergrondniveaus, eigen aan het grondwaterlichaam en niet beïnvloed door lozingen, vermeld in artikel 2 van bijlage 2.4.1.

...

Verbalisant nam op 13 september 2017 een schepmonster van het bedrijfsafvalwater van vermoedelijke overtreder in de bezinkput voor indirecte lozing in grondwater.

...

Voor de staalname van 13 september 2017 wordt de emissiegrenswaarde van de parameters ammonium, lood en PAK's geacht overtreden te zijn aangezien de gemeten waarde voor de parameter, na verrekening van de in bijlage 4.2.5.2 VLAREM II voor deze parameter voorziene precisie- en juistheidseisen, hoger is dan de voor deze parameter geldende emissiegrenswaarde. Deze artikels werden overtreden aangezien de emissiegrenswaarde van de parameters ammonium, lood en PAK's werden overschreden in het schepstaal.

Bovenvermelde feiten zijn een schending van:

- DABM: artikel 5.4.9, §1;
- VLAREM II: artikel 4.3.2.1.

Deze feiten vallen daarmee onder de definitie van een milieumisdrijf als bedoeld in artikel 16.1.2, 2° DABM. Ze zijn strafbaar gesteld in hoofdstuk VI van titel XVI van het DABM en op grond van artikel 16.4.27 kan een bestuurlijke geldboete opgelegd worden. Het milieumisdrijf staat vast in hoofde van overtreder.”

3.

Verzoekende partij toont in het licht van de stukken van het administratief dossier en de procedurestukken niet aan dat het oordeel van de gewestelijke entiteit, dat de vastgestelde feiten moeten worden beschouwd als een milieumisdrijf dat haar kan worden toegerekend, foutief dan wel kennelijk onredelijk is en dat er ter zake (minstens) gereede twijfel bestaat. Ze beperkt zich feitelijk tot het kaderen van de omstandigheden waarin het milieumisdrijf werd gepleegd, zonder het bestaan hiervan te betwisten.

Verzoekende partij voert geen enkele betwisting over de juistheid van de vaststellingen door de verbalisant in het PV en het oordeel in de bestreden beslissing dat de feiten een milieumisdrijf uitmaken waarvoor haar in beginsel een bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd. Haar argumentatie dat ze de noodzakelijke investeringen om dergelijk milieumisdrijf te vermijden en om tegemoet te komen aan de aanmaning van de verbalisant om zich in regel te stellen tot op heden heeft uitgesteld omdat haar exploitatie op termijn toch moet verhuizen en het bedrijfsterrein zal worden gesaneerd is daarbij niet relevant. De vaststelling dat de Vlaamse regering, in uitvoering van het ,
beleidsmatig beoogt om het bedrijventerrein aldaar finaal om te vormen naar natuurgebied door de uitdoving en herlokalisatie van de aanwezige bedrijven en de sanering van het gebied, betekent niet dat er in afwachting hiervan niet moet worden voldaan aan de voorwaarden voor

de indirecte lozing van bedrijfsafvalwater in het grondwater en dat met name de emissiegrenswaarden voor de parameters ammonium, lood en PAK's mogen worden overschreden. Het milieubeleid beoogt onder meer de bescherming van mens en milieu tegen verontreiniging (artikel 1.2.1, §1, 2° DABM), zodat de naleving van de milieuregelgeving is bedoeld om mogelijke incidenten en daaruit voortvloeiende milieuschade te voorkomen of minstens te beperken. De onzekerheid in hoofde van verzoekende partij over de termijn waarbinnen ze haar exploitatie aldaar nog mag voortzetten, die blijkt uit de voorliggende stukken, betekent niet dat het milieumisdrijf haar niet kan worden verweten en dat ze er rechtmatig mocht van uitgaan dat het milieumisdrijf zou worden gedoogd, te meer dit ook nergens uit blijkt. Zoals gesteld is elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de gehandhaafde regelgeving in beginsel strafbaar, terwijl verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er sprake is van onoverwinnelijke dwaling en dat met name elke normaal redelijk en vooruitziend persoon, geplaatst in dezelfde omstandigheden, ook geen stappen zou hebben ondernomen om het milieumisdrijf te vermijden. Verzoekende partij kan het milieumisdrijf dan ook redelijkerwijze niet rechtvaardigen op basis van de bewering dat ze zich ter zake in een patstelling zou bevinden doordat investeringen om haar inrichting conform de geldende milieuregelgeving te (kunnen) exploiteren in het licht van de nakende herlokalisatie hiervan niet zijn verantwoord. Ze is als exploitant verantwoordelijk voor de wijze waarop ze haar inrichting exploiteert en is aansprakelijk voor de vastgestelde onvolkomenheden die ze geacht wordt te kennen. Ze betwist niet dat ze niet op de hoogte was van de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden, terwijl de verdere exploitatie van rubriek 52.2.2° van bijlage 1 bij VLAREM II met betrekking tot de indirecte lozing van bedrijfsafvalwater in grondwater bovendien al in de milieuvergunning van 2014 werden geweigerd.

Ongeacht de vaststelling dat de argumentatie van verzoekende partij niet relevant is bij de beoordeling van de toerekenbaarheid van het milieumisdrijf, maakt ze bovendien ten onrechte abstractie van de vaststelling dat ze tijdens de bestuurlijke boeteprocedure geen schriftelijk verweer voerde en niet vroeg om te worden gehoord. Ze liet dan ook na om de gewestelijke entiteit te informeren over het gegeven dat haar exploitatie op termijn moet verhuizen en het bedrijfsterrein zal worden gesaneerd, en over het belang dat ze hieraan hecht voor de beoordeling van het milieumisdrijf. Ze verwijt de gewestelijke entiteit dan ook ten onrechte dat deze hiermee in de bestreden boetebeslissing geen rekening houdt, te meer ook niet blijkt dat deze daarvan op het ogenblik van de boetebeslissing ambtshalve kennis had of moest hebben.

Ten overvloede wordt nog opgemerkt dat verzoekende partij uit de startbeslissing van het complex project ' ten onrechte afleidt dat haar bedrijventerrein zou worden

gesaneerd, zodat ze redelijkerwijze een 'afwachterende houding' kon aannemen. Er wordt daarin immers gesteld dat er daaruit voor derden geen rechten of plichten voortvloeien, in overeenstemming met het verslag aan de Vlaamse regering bij artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 12 december 2014 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten. Voorts kan de stopzetting van het complex project en daarmee gepaard de opmaak van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan

op zich niet worden beschouwd als een wijziging van het beleid om de bedrijfsactiviteiten aldaar op termijn te herlokalisieren omdat deze beleidsoptie onveranderd is gebleven. Er is sinds het ' ' uit 2001 geopteerd voor een (geleidelijke) uitdoving en herlokalisatie van het bedrijventerrein tegen 2020 (pp. 33 en 64). Dit scenario is vooralsnog niet gewijzigd, maar is in het nieuwe GRUP in opmaak voorzien tegen 2040. Deze beleidsoptie wordt blijkens de startbeslissing van het complex project bovendien ook voorzien in het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan (2003-2011), het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (2009) en het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ' ' (2013).

B. Tweede onderdeel: de hoogte van de geldboete

1.

De gewestelijke entiteit moet bij het opleggen van een bestuurlijke geldboete zorgen dat er geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de opgelegde boete en de feiten die daaraan ten grondslag liggen (artikel 16.4.4 DABM), zodat de boete evenredig moet zijn tot de feiten. Dit wordt nader gepreciseerd door de vereiste dat de hoogte van de bestuurlijke geldboete wordt afgestemd op de ernst van het milieumisdrijf, terwijl er ook rekening wordt gehouden met de frequentie en de omstandigheden waarin de overtreder dit heeft gepleegd of beëindigd (artikel 16.4.29 DABM). De gewestelijke entiteit beschikt hierbij in het licht van het maximumbedrag van een alternatieve bestuurlijke geldboete (artikel 16.4.27, lid 2 DABM) over een ruime discretionaire bevoegdheid, waarbij ze onder bepaalde voorwaarden in beginsel ook de mogelijkheid heeft om de boete geheel of gedeeltelijk op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging (artikel 16.4.29, §2 DABM). Het College zal bij het toezicht hierop aan de hand van de argumentatie die regelmatig en in het bijzonder door verzoekende partij wordt voorgelegd nagaan of de gewestelijke entiteit is uitgegaan van de juiste feitelijke en juridische gegevens, deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen niet foutief of kennelijk onredelijk heeft toegepast. Dit zal met name moeten blijken uit de juridische en feitelijke motieven die aan de boetebeslissing ten grondslag liggen en die daarin worden vermeld en afdoende moeten zijn, vermits de beslissing als

individuele bestuurshandeling ressorteert onder de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Ze moet dus een concrete, precieze en pertinente of draagkrachtige motivering bevatten waaruit de keuze van de gewestelijke entiteit voor een boete en voor een welbepaald boetebedrag blijkt, zodat de overtreder hiertegen met kennis van zaken kan opkomen.

2.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gewestelijke entiteit bij het bepalen van het boetebedrag rekening houdt met de ernst van het milieumisdrijf, de frequentie en de omstandigheden waarin het is gepleegd of beëindigd. Ze overweegt daarover onder de titel 'de hoogte van de geldboete' met name het volgende:

"4.2.1. De ernst van de feiten

Bovenvermelde regelgeving strekt ertoe om de negatieve milieu- en veiligheidsinvloeden van menselijke bedrijvigheden en handelingen die milieubelastend (kunnen) zijn, of die gevaar risico's in zich (kunnen) dragen, te voorkomen of te beperken.

...

De naleving van de Vlaamse algemene, sectorale en bijzondere bepalingen inzake milieuhygiëne is van cruciaal belang om hinder aan het leefmilieu te voorkomen of minstens tot een aanvaardbaar niveau te beperken. Een strikte naleving van deze bepalingen wordt opgelegd aan diegenen die ingedeelde activiteiten uitoefenen.

De emissiegrenswaarden hebben tot doel om het leefmilieu, de gezondheid en veiligheid van de bevolking te beschermen. Dit gebeurt mede door het opleggen van strikte voorwaarden waaraan bij de exploitatie van deze inrichtingen moet voldaan worden opdat de emissies naar het milieu tot een aanvaardbaar niveau beperkt worden. Controle over emissies is noodzakelijk om alle milieurisico's en hinder voor de omgeving tot een minimum te beperken.

Overtreder was vergund voor rubriek 52.2.2 van bijlage 1 bij VLAREM II voor het indirect lozen van maximaal 33 m³/h, 99 m³/dag en 1.000 m³/jaar bedrijfsafvalwater in grondwater via een koolwaterstofafscheider met coalescentiefilter en bezinkingsputten. De verdere exploitatie van deze ingedeelde activiteit werd bij het besluit van 20 november 2014 geweigerd.

De overtreder heeft het misdrijf in professioneel verband gepleegd.

...

Deze feiten zijn aldus voldoende ernstig om gesanctioneerd te worden met een bestuurlijke geldboete ... zijnde 8.434 euro voor wat betreft ammonium, 2.460 euro voor wat betreft lood en 3.513 voor wat betreft PAK's.

4.2.2. De frequentie

De gewestelijke entiteit beboette overtreder al voorafgaand aan het thans vastgesteld milieumisdrijf, voor gelijkaardige feiten (overschrijding van de emissiegrenswaarde voor lood in het geloosde bedrijfsafvalwater bij beslissing van 7 oktober 2014. Dit gegeven verantwoordt de verhoging van het boetebedrag in voorliggende beslissing. Het criterium frequentie geeft dus aanleiding tot een verhoging van de geldboete tot 3.690 euro voor wat betreft de parameter lood. Voor wat betreft de parameters ammonium en PAK's zijn er voor wat het criterium frequentie betreft geen indicaties die aanleiding geven tot een verhoging van de geldboete.

4.2.3. De omstandigheden

De bestuurlijke geldboete is een punitieve sanctie met leedtoevoeging als primair doel. Het afstemmen van de op te leggen bestuurlijke geldboete op de grootte van de onderneming en, hiermee samenhangend, de financiële draagkracht, is essentieel om dit sanctiedoel te kunnen realiseren. De gewestelijke entiteit bepaalt de grootte en financiële draagkracht van de overtreder op basis van de criteria jaargemiddelde van het personeelsbestand, de jaaromzet (excl. BTW) en het balanstotaal, terug te vinden in de meest recente jaarrekening zoals publiek gemaakt op de website van de Nationale bank, volgens de drempelwaarden uit de artikelen 1:24, § 1 en 1:25, § 1 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen van 23 maart 2019 (hierna WVV). Aangezien de overtreder niet meer dan een van de drempelwaarden vermeld in artikel 1:25, § 1 WVV overschrijdt, acht de gewestelijke entiteit het, gelet op haar beperkte grootte en financiële draagkracht, passend en kennelijk redelijk om de bestuurlijke geldboete te verlagen tot 7.248 euro.

...

Het lange termijnverloop mag geen reden zijn om overtreder aan sanctionering te laten ontsnappen. Zij is een klasse 1-inrichting die op haar verantwoordelijkheid voor het voldoen aan de regelgeving ter bescherming van de milieukwaliteitsnormen voor grondwater mag gewezen worden. De gewestelijke entiteit is van oordeel dat met het alsnog opleggen van een bestuurlijke geldboete het primaire doel, namelijk leedtoevoeging door middel van een punitieve sanctie, bereikt kan worden. Het afschrikwekkend effect dat van de boete uitgaat moet de overtreder motiveren zich in regel te stellen en in de toekomst de regelgeving te blijven naleven en aldus te allen tijde te zorgen voor naleving van de regelgeving ter bescherming van de milieukwaliteitsnormen voor grondwater. De beslissingstermijn van honderdtachtig dagen werd 7 maal overschreden en er zijn nog 7 maanden voor de verjaring van de feiten. Daarom acht de gewestelijke entiteit het passend en redelijk om het boetebedrag te verlagen tot 4.325 euro.

Ten slotte zijn er, wat dit misdrijf betreft, geen verdere bijzondere omstandigheden die in rekening worden genomen bij het bepalen van de hoogte van de boete.

...”

Verzoekende partij toont niet aan de hand van concrete en pertinente argumenten aan dat deze motieven de bestreden boetebeslissing redelijkerwijze niet kunnen dragen en dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen foutief of kennelijk onredelijk is en er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de feiten en de opgelegde geldboete. Ze beperkt zich in haar verzoekschrift tot de opmerking dat uit de bestreden beslissing niet blijkt hoe de gewestelijke entiteit het boetebedrag heeft begroot en maakt ondanks haar stelplicht ten onrechte abstractie van de gemotiveerde en pertinente overwegingen hierover van de gewestelijke entiteit.

Verzoekende partij toont met name niet aan dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van het eerste waarderingscriterium van de ernst van de feiten foutief of kennelijk onredelijk is. Ze wijst enkel op het lange tijdsverloop van de bestuurlijke boeteprocedure, zonder dat ze de gemotiveerde beoordeling door de gewestelijke entiteit van de ernst van de feiten betwist en concreet bij haar argumentatie betreft. Deze vaststelling geldt voor de beoordeling door de gewestelijke entiteit van het waarderingscriterium van de frequentie, waarover verzoekende partij geen betwisting voert. Ze toont tenslotte ook niet aan dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van het waarderingscriterium van de omstandigheden waarin het milieumisdrijf is gepleegd of beëindigd foutief of kennelijk onredelijk is in het licht van de 'context' en met name het gegeven dat haar exploitatie op termijn moet verhuizen en het bedrijfsterrein zal worden gesaneerd. Zoals hoger gesteld vormt de vaststelling dat de Vlaamse regering beleidsmatig beoogt om het bedrijventerrein aldaar finaal om te vormen naar natuurgebied door de uitdoving en herlokalisatie van de aanwezige bedrijven en de sanering van het gebied geen vrijgeleide voor verzoekende partij om niet (langer) te voldoen aan de voorwaarden voor de indirecte lozing van bedrijfsafvalwater in het grondwater en met name de emissiegrenswaarden voor de parameters ammonium, lood en PAK's te overschrijden.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij voert de schending aan van:

- de artikelen 16.4.30 en 16.4.37 DABM
- het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur

Ze meent dat de boete disproportioneel hoog is en moet worden kwijtgescholden in het licht van de vaststelling dat de gewestelijke entiteit geen boetebeslissing nam binnen een redelijke termijn. Ze stelt dat de gewestelijke entiteit haar met name op 4 januari 2018 in kennis stelde van het voornemen om een boete op te leggen, terwijl ze uiteindelijk pas op 28 april 2022 ofwel 1.575 dagen of 4,5 jaar later een boete oplegde, zodat ze haar termijn van 180 dagen om te beslissen over het opleggen van een geldboete manifest overschreed. Ze meent dat de bestreden beslissing hierover ook geen afdoende motivering bevat. Ze wijst op de vaststelling dat ze belang heeft bij de afhandeling van de boeteprocedure binnen een redelijke termijn omdat dergelijke procedure onvermijdelijk onzekerheid veroorzaakt, bovenop de bestaande onzekerheid over de herlokalisatie van haar inrichting. Ze meent dat de herleiding van de boete door de gewestelijke entiteit met 40% omwille van het onredelijk lange tijdsverloop van de boeteprocedure niet afdoende is gemotiveerd in het licht van het concrete extreem lange tijdsverloop hiervan.

2.

Verwerende partij erkent dat de boeteprocedure een lang tijdsverloop kende doordat de gewestelijke entiteit haar beslissingstermijn van 180 dagen zeven maal overschreed en de termijn van vijf jaar waarbinnen het milieumisdrijf kan worden bestraft binnen zeven maanden afloopt. Ze meent dat de gewestelijke entiteit in het licht van de ernst van de feiten redelijkerwijze gebruik kon maken van de maximale termijn van vijf jaar. Ze wijst op de vaststelling dat de gewestelijke entiteit de overschrijding van haar redelijke beslissingstermijn in de bestreden beslissing erkent en de boete omwille hiervan aanzienlijk herleidt met 40,33%, van 7.248 euro naar 4.325 euro. Ze stelt dat verzoekende partij niet concreet aannemelijk maakt dat deze verlaging omwille van het tijdsverloop en de morele schade die ze hierdoor ondervond steunt op onjuiste feiten dan wel kennelijk onredelijk is, terwijl ze ook niet aangeeft welke verlaging er volgens haar dan wel redelijk is. Ze meent dat de bestreden beslissing redelijk en zorgvuldig is en er geen redenen zijn om de boete bijkomend te verlagen, gelet op de ernst van de feiten, de verantwoordelijkheid van verzoekende partij als exploitant van een klasse 1-inrichting, het gegeven dat ze deze verantwoordelijkheid al acht jaar miskent en de vaststelling dat ze eerder al werd beboet voor gelijkaardige feiten.

3.

Verzoekende partij volhardt in haar wederantwoordnota in hoofddorde in de argumentatie in haar verzoekschrift. Ze stelt nog dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van de gevolgen van de overschrijding van haar beslissingstermijn in het licht van de omstandigheden een schoolvoorbeeld is van willekeur. Ze herhaalt dat ze er redelijkerwijze kon van uitgaan dat het bedrijventerrein in het kader van het complex project zou worden gesaneerd en benadrukt

dat er slechts één bewezen feit voorligt. Ze herhaalt ook dat de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing niet aangeeft waarom de boeteprocedure zo lang heeft aangesleept en meent dat daaruit blijkt dat het aanvankelijk in het licht van de beoogde herlokalisatie en sanering van het bedrijventerrein niet de bedoeling was om een boete op te leggen.

Beoordeling door het College

1.

Als de gewestelijke entiteit een milieumisdrijf wil bestraffen met een alternatieve bestuurlijke geldboete dient ze bepaalde termijnen in acht te nemen. Ze beschikt hiervoor enerzijds over een termijn van 5 jaar na de datum van afsluiting van het proces-verbaal dat voor het milieumisdrijf is opgesteld, waarna de mogelijkheid tot het opleggen van een geldboete vervalst (artikel 16.4.30 DABM). Dit is een vervalt termijn, zodat de gewestelijke entiteit na het verstrijken hiervan niet langer bevoegd is om een geldboete op te leggen. Ze dient anderzijds haar voornemen om een bestuurlijke geldboete op te leggen binnen een termijn van 30 dagen na ontvangst van de beslissing van de procureur des Konings over het niet strafrechtelijk behandelen van het milieumisdrijf aan de vermoedelijke overtreder over te maken (artikel 16.4.35, §1 DABM). Vanaf deze kennisgeving beschikt ze dan over een termijn van 180 dagen om te beslissen over het opleggen van een alternatieve bestuurlijke geldboete, die wordt geschorst door het voorstel tot betaling van een geldsom (16.4.36, §3, lid 4 DABM), waarna ze haar beslissing binnen een termijn van 10 dagen aan de overtreder moet betekenen (artikel 16.4.37, lid 1 DABM). Dit zijn ordeterminen waarvan de schending op zich niet wordt gesanctioneerd, zodat de gewestelijke entiteit na het verstrijken hiervan nog altijd bevoegd is om een geldboete op te leggen en de bestreden beslissing om die reden niet noodzakelijk moet worden vernietigd.

De gewestelijke entiteit heeft op basis van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder de redelijke termijneis als onderdeel van het zorgvuldigheidsbeginsel wel de plicht om binnen een redelijke termijn een beslissing te nemen. Onder het begrip ‘kennelijk onredelijke termijn’ verstaat het College een termijn die zodanig laattijdig is dat het niet meer redelijk kan worden geacht om de overtreder alsnog de normale voor het milieumisdrijf decretaal toepasselijke bestuurlijke punitieve sanctie op te leggen. De redelijke termijnvereiste manifesteert zich ten aanzien van de gewestelijke entiteit als de verplichting om te handelen als een goede huisvader en moet in het licht van de vijfjarige verjaringstermijn, als absolute grens waarbinnen een geldboete kan worden opgelegd, worden geëvalueerd naargelang de concrete omstandigheden. Hierbij kunnen tal van factoren een rol spelen, zoals de complexiteit van het dossier, het gedrag van de bestuurlijke overheden en de houding van de overtreder.

De gebeurlijke vaststelling dat de redelijke termijn is overschreden leidt op zich niet noodzakelijk automatisch tot de vernietiging van de bestreden beslissing. De gevolgen hiervan moeten opnieuw worden beoordeeld naargelang de concrete omstandigheden en dit zowel uit het oogpunt van de bewijslevering als van de opportuniteit tot het opleggen van een sanctie en de omvang ervan. Het komt in eerste instantie aan de gewestelijke entiteit toe om binnen haar discretionaire bevoegdheid te oordelen over de (boeteverlagende) gevolgen van de overschrijding van de redelijke termijn. Het College oefent hierop een wettigheidstoezicht uit en gaat met name na of de boetebeslissing op dat punt niet kennelijk onredelijk is.

2.

De gewestelijke entiteit overweegt met betrekking tot het tijdsverloop en de gevolgen hiervan in de bestreden beslissing het volgende:

“ ...

4.2.3. De omstandigheden

...

De gewestelijke entiteit ging per schrijven van 4 januari 2018 over tot kennisgeving van het voornemen om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen, al dan niet vergezeld van een voordeelontneming. De boetebeslissing moet binnen een termijn van honderdtachtig dagen na deze kennisgeving genomen worden (artikel 16.4.37 DABM). Deze termijn van honderdtachtig dagen is een termijn van orde, waarvan de overschrijding niet gesanctioneerd wordt. Deze beslissingstermijn is inmiddels verstreken.

De feiten zijn ernstig en het is niet de eerste maal dat overtreder voor gelijkaardige feiten wordt beboet. Dit wordt in deze beslissing uitdrukkelijk gemotiveerd. Het lange termijnverloop mag geen reden zijn om overtreder aan sanctionering te laten ontsnappen. Zij is een klasse 1-inrichting die op haar verantwoordelijkheid voor het voldoen aan de regelgeving ter bescherming van de milieukwaliteitsnormen voor grondwater mag gewezen worden. De gewestelijke entiteit is van oordeel dat met het alsnog opleggen van een bestuurlijke geldboete het primaire doel, namelijk leedtoevoeging door middel van een punitieve sanctie, bereikt kan worden. Het afschrikwekkend effect dat van de boete uitgaat moet de overtreder motiveren zich in regel te stellen en in de toekomst de regelgeving te blijven naleven en aldus te allen tijde te zorgen voor naleving van de regelgeving ter bescherming van de milieukwaliteitsnormen voor grondwater.

De beslissingstermijn van honderdtachtig dagen werd 7 maal overschreden en er zijn nog 7 maanden voor de verjaring van de feiten. Daarom acht de gewestelijke entiteit het passend en redelijk om het boetebedrag te verlagen tot 4.325 euro.

...”

3.

Verzoekende partij toont niet aan dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van de gevolgen van de overschrijding van de haar opgelegde decretale ordeterminen kennelijk onredelijk is in het licht van de ernst en de frequentie van het milieumisdrijf en dat er redenen zijn om de boete bijkomend te verminderen omwille van het tijdsverloop van de boeteprocedure.

Uit het administratief dossier blijkt dat de procureur des Konings op 8 december 2017 beslist dat het milieumisdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld en dat de gewestelijke entiteit deze beslissing op 13 december 2017 ontvangt. De gewestelijke entiteit brengt verzoekende partij vervolgens op 4 januari 2018 op de hoogte van het voornemen om haar eventueel een bestuurlijke geldboete op te leggen. Vervolgens beslist de gewestelijke entiteit op 28 april 2022 om een geldboete op te leggen. De gewestelijke entiteit heeft de termijn van 180 dagen waarbinnen ze in beginsel moet beslissen over het opleggen van een geldboete en die een aanvang neemt vanaf de kennisgeving aan de vermoedelijke overtreder van haar voornemen hiertoe dus met ongeveer 46 maanden overschreden.

Verzoekende partij betwist niet dat de vervalt termijn waarbinnen de gewestelijke entiteit een geldboete kan opleggen voor het milieumisdrijf nog niet is verstreken. Ze verwijt de gewestelijke entiteit enkel dat deze de ordeterminen en in het bijzonder haar beslissingstermijn van 180 dagen niet respecteert en dat ze dit extreem lange tijdsverloop en de gevolgen hiervan in de bestreden beslissing niet afdoende motiveert, terwijl er geen concrete elementen voorliggen die dit tijdsverloop kunnen verantwoorden. Ze meent dat de redelijke termijn waarbinnen de boeteprocedure diende te worden afgehandeld dermate is overschreden dat dit gegeven moet leiden tot een kwijtschelding van de boete, hetzij tot een boetevermindering tot 0 euro.

De gewestelijke entiteit oordeelt in de bestreden beslissing dat uit de motivering hiervan blijkt dat 'de feiten ernstig zijn en het niet de eerste maal is dat overtreder voor gelijkaardige feiten wordt beboet', zodat 'het lange termijnverloop geen reden mag zijn om (verzoekende partij) aan sanctionering te laten ontsnappen' en ze als 'klasse 1-inrichting op haar verantwoordelijkheid voor het voldoen aan de regelgeving ter bescherming van de milieukwaliteitsnormen voor grondwater mag gewezen worden' om haar te 'motiveren zich in regel te stellen en in de toekomst de regelgeving te blijven naleven en aldus te allen tijde te zorgen voor naleving van de regelgeving ter bescherming van de milieukwaliteitsnormen voor grondwater'. Ze meent dat het 'passend en redelijk' is om de opgelegde boete omwille van het lange tijdsverloop te verlagen van 7.248 euro tot 4.325 euro ofwel met 2.923 euro. Hieruit blijkt

dat ze erkent dat de redelijke termijn waarbinnen de boeteprocedure in het licht van de concrete omstandigheden moest worden afgehandeld dermate is overschreden dat dit gegeven moet leiden tot een boetevermindering om het mogelijk nadeel dat verzoekende partij heeft geleden door het onredelijk lang uitblijven van een boetebeslissing te herstellen. De gewestelijke entiteit geeft daarbij concreet aan van welk basisbedrag ze vertrekt en hoeveel dit wordt verlaagd, zodat het College in het kader van de legaliteitstoets waarmee het is belast kan beoordelen of de toegepaste vermindering van de boete niet kennelijk onredelijk is in het licht van de termijnoverschrijding en de gegevens van het dossier.

Verzoekende partij voert geen betwisting over het feit dat de overschrijding van de redelijke termijn in voorliggend dossier geen gevolgen had uit het oogpunt van de bewijslevering en haar recht van verdediging niet heeft aangetast. Ze maakt ook niet aannemelijk dat ze hierdoor zichtbaar schade of nadelen heeft ondervonden en reikt alleszins geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat het mogelijks door haar geleden nadeel door het overschrijden van de ordetermijnen niet adequaat is hersteld door de herleiding van het initiële boetebedrag. Ze toont niet aan dat een bestraffing in het licht van de aard, de ernst en de frequentie van de feiten niet langer passend en noodzakelijk is. Ze toont ook niet aan dat de door de gewestelijke entiteit toegepaste herleiding van de boete niet evenredig is met de termijnoverschrijding en de concrete gegevens van het dossier.

Het middel wordt verworpen.

V. Beslissing

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De kosten van het beroep, begroot op 100 euro rolrecht, zijn ten laste van verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 16 februari 2023 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,